

Endvidere kan afgørelsen påklages af offentlige myndigheder. Det er herved forudsat, at denne klageadgang kun kan udnyttes, når myndigheden har en ressortmæssig interesse heri.

I lighed med hvad der nu gælder efter naturfredningsloven, er også Danmarks Naturfredningsforening klageberettiget.

Endelig er lokale foreninger m.v. klageberettigede, når de kan dokumentere en væsentlig interesse i afgørelsen. Det forudsættes herved, at den hidtidige afgrænsning af bl.a. organisationers klageberettigelse stort set opretholdes. Sådanne organisationer kan have til formål at varetage forskelligartede interesser. Således vil f.eks. såvel Dansk Ornitologisk Forenings lokalafdelinger som lokale afdelinger af landboorganisationerne kunne være klageberettigede.

Til § 81

Klagefristen er fire uger fra det tidspunkt, hvor afgørelsen er meddelt den klageberettigede, jf. *stk. 1*. Det er afsenderen, der bærer risikoen for, at klagen kommer rettidigt frem.

Hvis en afgørelse er offentliggjort, regnes klagefristen fra datoen herfor, uanset tidspunktet for en eventuel individuel underretning, hvad enten denne finder sted før eller efter offentliggørelsen.

Udløber fristen på en lørdag eller helligdag (herunder søndage), forlænges fristen til den følgende hverdag.

I *stk. 2* er det bestemt, at klagen skriftligt skal indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen, hvorfra den skal videresendes til Naturklagenævnet, som så afgør, hvor klagen skal behandles. Kravet om skriftlighed er opfyldt også, hvis der klages pr. telegram, telefax, telex o.lign.

Efter *stk. 3* har en klage opsættende virkning, med mindre klagemyndigheden beslutter det modsatte. Dette er en sædvanlig praktisk foranstaltning.

Envidere er det bestemt, at en tilladelse ikke må udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Da det efter omstændighederne kan være svært på forhånd at afgøre, hvem der er klageberettigede i en konkret sag efter loven, er der i *stk. 4* givet ministeren mulighed for at fastsætte bestemmelser om underretning af de klageberettigede.

Den tidligere lovgivnings øvrige formelle regler om afgørelser er ikke medtaget, da de er overflødige, enten fordi sådanne regler følger af almindelig god forvaltningsskik, eller fordi der findes udtrykkelige regler i forvaltningsloven herom. Dette gælder f.eks. krav om at afgørelser skal være skriftlige, om begrundelse af afgørelser og om oplysning om forældelse og lignende.

Til § 82

Bestemmelsen indeholder en regel om »forældelse« af adgangen til efterprøvelse af afgørelser efter loven m.v. ved domstolene. Den svarer til bestemmelser i de øvrige samtidigt fremsatte lovforslag på miljøområdet.

Til kapitel 13

Straf og konfiskation

Til § 83

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til de tilsvarende bestemmelser i naturfredningsloven og sandflugtsloven.

Strafferammen i *stk. 1* er bøde. Foreligger der skærpende omstændigheder, kan straffen stige til hæfte eller fængsel i indtil et år, jf. *stk. 2*. Det vil bl.a. være tilfældet, når overtrædelser er begået forsætligt eller groft uagtsomt, og når der herved er voldt skade på de interesser, som loven tilsigter at beskytte eller fremkaldt fare herfor, eller når der er opnået eller tilsigtet en økonomisk gevinst ved overtrædelser for den pågældende selv eller andre, herunder gennem besparelser.

Det er i lovtæksten præciseret, at det også er strafbart at overtræde de overenskomster om fredning, der blev indgået for fredningsnævnene efter den tidligere lovgivning.

I overensstemmelse med forslagene i betænkning nr. 996/1983 om ansvarsplacering m.v. i kommune-styret præciseres det i *stk. 4*, at staten, amtskommuner, kommuner og kommunale fællesskaber kan pålægges bødeansvar. Det er herved forudsat, at den strafbare handling er begået af disse som grundejer, bygherre, driftsherre, arbejdsgiver eller lignende.

Bestemmelsen i *stk. 5* findes ligeledes i miljøbeskyttelsesloven og i forslaget til lov om vandløb.

Hvad angår bestemmelsen om forældelse af strafansvar i *stk. 9*, som også er ny, bemærkes det, at strafferammen i loven er bøde for visse overtrædelser, under skærpende omstændigheder hæfte eller fængsel i indtil et år. Efter straffelovens § 93 er forældelsesfristen for strafansvaret 2 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 1 år for overtrædelser, eller når straffen for overtrædelser ikke ville overstige bøde. I naturfredningslovens § 66, *stk. 7*, er denne regel fraveget, idet det her er bestemt, at der gælder en 5-årig forældelsesfrist for visse overtrædelser af loven. I betænkning nr. 981/1983 om håndhævelse af bygge- og miljølovgivningen er det i afsnit lo.6.4. anbefalet, at den fem-årige forældelse i naturfredningsloven og skovloven videreføres. Begrundelsen herfor er navnlig, at den eneste adækvate reaktion på over-